

riided ümber, sest sa pead minuga väljale minema!" — „Mis siis nüüd?" küsits naene. — „Mina olen jáneksega tihla wedanud ühe kuld-tukati ja ühe õlle pudeli peale, et ma tahad temaga vööitu joosta, ja siin pead ka sels aitama." — „Oh Jumal!" kisendas siili emand, „mu armas mees, kus su meel nüüd ommeti on? oled sa siis hoopis rummalaks läinud? Kust sa saad jáneksega vööitu joostud?" — „Naene, pea suu finni!" ütles siili isand. See asi ju on minu teha. Ara tungi sa selle mahelse, mis meesterahwa teha on. Nutu, võta riided ümber ja tule minuga!" — Mis siili emand nüüd pidi tegema? Ika ju ta pidi sõna kuulma, et ta kül ei tahtnudki.

„Eed käies rääkis siil oma naesele: „Nüüd pane tähele, mis ma räägin. Vaaata, seal pikas pöllul tahame teine teisega vööitu joosta. Jänes jookseb teises waus, ja mina jäalle teises, ja pealt, otsast hakkame peale. Eul ei ole muud teha,

fui et astud seie selle wau alama otsa, ja fui jänes jõuab oma wau otsa, siis húa tema vasta: „Juba ma olen siin!"

Parajaste olid nemad sinna pölluse joudnud. Siil ju oli oma naese seatud paigale juhatanud, ja astus ise piki pöldu ülesse. Juba jänes seisits seal ja küsits lohe: „Kas nüüd hakkame peale?" — „Hakkame kül!" vastas siil. Rumbki astus oma wausse ja jänes luges: Üks! Ra-ks! Kolm! — ja tuule murinal jooksis tema pöllu teise otsale. Siil jooksis faa kaks kolm sammu, siis jäi ta rahuliste wau marijule. Kui nüüd jänes sai pöllu alama otsale joudnud, siis hüüdis siili emand tema vastu: „Juba ma olen siin!" — Jänes jäi kohkuma ja pani seda asia wääga imeks. Tema mõtles faa, et see ju pidi siili isand olema, kes seda tema vastu hüüdnud. Igamées teab faa külalt, et siili emand näib otse samasugune fui siili isand olewa.

Jänes mõtles: „Ega sellega pole dige